

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobkyně: **T. H. T.**, narozená X
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
bez trvalého bydliště
zastoupena Mgr. Markem Eichlerem, advokátem
sídlem Nekázanka 888/20, 110 00 Praha

proti

žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2025, č. j. CPR-57244-3/ČJ-2024-930310-V233, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Žalobě **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobkyni **se ukládá povinnost zaplatit** Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2025, č. j. CPR-57244-3/ČJ-2024-930310-V233, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 5. 11. 2024, č. j. KRPU-119630-29/ČJ-2024-040026, kterým byla žalobkyni podle § 50a odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uložena povinnost opustit území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace (dále jen „Evropská unie a smluvní státy“) a podle § 50a odst. 3 zákona o pobytu cizinců byla žalobkyni stanovena doba k vycestování z území Evropské unie a smluvních států nejpozději do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí.
2. Žalobkyně v žalobě současně navrhla, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Tento návrh žalobkyně odůvodnila především tím, že nepřiznáním odkladného účinku žalobě by jí vznikla újma, neboť by v důsledku napadeného rozhodnutí byla fakticky nucena opustit území České republiky, pokud by tu nechtěla pobývat nelegálně, ačkoliv k přímé realizaci vycestování by byla nucena až následným rozhodnutím o správním vyhoštění. Žalobkyně uvedla, že nepřiznání odkladného účinku žalobě by mělo

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

nepriměřený zásah do jejího rodinného života, neboť zde má manžela. Zároveň si žalobkyně není vědoma, že by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout újma jiné osobě. Podle žalobkyně není přiznání odkladného účinku žalobě v rozporu s veřejným zájmem. K tomu poukázala na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011, usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005, a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2011, č. j. 3 A 203/2011.

3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl, aby žalobě odkladný účinek nebyl přiznán, neboť žalobkyně pobývá na území České republiky bez platného oprávnění k pobytu a je ve veřejném zájmu, aby toto jednání bylo co nejdříve ukončeno. Žalovaný má za to, že s ohledem na protiprávní jednání žalobkyně by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s veřejným zájmem České republiky.
4. Podle ustanovení § 73 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
5. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění je prokazováno žalobkyní, a to jak předloženými tvrzeními, tak k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobkyni způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobkyni hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samého žalobou napadeného rozhodnutí (např. rozhodnutí, jímž se ukládá majetková sankce), a žalobkyně tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobkyně konsekventně tvrdit, že jí hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobkyni, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byla pouze žalobkyně. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině a sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobkyně a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení hrozící újmy žalobkyně nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde

hrozí natolik závažná újma žalobkyni, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně ustoupit zájmům žalobkyně do meritorního rozhodnutí věci soudem.

6. Soud po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s touto věcí dospěl k závěru, že návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě lze vyhovět.
7. Při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, vycházel soud mimo jiné ze závěrů vyslovených v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100. V tomto usnesení Nejvyšší správní soud konstatoval, že žalobě lze na návrh přiznat odkladný účinek i v případě, že se toliko jedná o žalobu proti rozhodnutí v tzv. pobytových věcech cizinců, a nikoli o rozhodnutí o správním vyhoštění, kdy fakticky až v této navazující fázi správního řízení může být cizinec donucen opustit území České republiky. Ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu je tak zdejší soud toho názoru, že již samotné rozhodnutí, jímž byla žalobkyni uložena povinnost k vycestování ve třicetidenní lhůtě po právní moci napadeného rozhodnutí, je schopno způsobit žalobkyni újmu, neboť její další pobyt na území České republiky je pobytem nelegálním a žalobkyně je fakticky nucena jej opustit. Dalším setrváním bez zákonného důvodu na území České republiky by byla vystavena riziku správního vyhoštění, případně zajištění za účelem realizace správního vyhoštění. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že u žalobkyně byla splněna první podmínka vyplývající z § 73 odst. 2 s. ř. s., jež je nezbytným předpokladem pro přiznání odkladného účinku žalobě, když při zohlednění závěrů učiněných Nejvyšším správním soudem výkon žalobou napadeného rozhodnutí je s ohledem na charakter souzené věci schopen žalobkyni způsobit újmu.
8. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter žalobou napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť žalobou napadené rozhodnutí se toliko týká žalobkyně. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.
9. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Lze jistě souhlasit s tím, že je ve veřejném zájmu, aby se na území České republiky zdržovali pouze ti cizinci, kteří řádně disponují platným pobytovým oprávněním. Soud nijak nepředjímá správnost skutkových zjištění správních orgánů, neboť tato otázka je předmětem žalobních námitek. V této fázi řízení lze nicméně konstatovat, že důvod, pro který správní orgány uložily žalobkyni povinnost vycestovat, není bez dalšího takového charakteru, aby bylo možné konstatovat, že další pobyt žalobkyně na území České republiky by byl v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Soud nemá poznatky o tom, že by se žalobkyně na území České republiky dopouštěla protiprávního jednání, pro které by její setrvání zde až do doby, než soud o její žalobě rozhodne, bylo v příkrém rozporu s důležitým veřejným zájmem. V porovnání s újmou, která žalobkyni hrozí (zejména zásah do soukromého a rodinného života žalobkyně), nejeví se jako nepřiměřené narušení důležitého veřejného zájmu, pokud žalobkyně bude moci na území České republiky setrvat do doby, než soud o její žalobě rozhodne.
10. Podstatné v tomto ohledu je i to, že ani žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě neuváděl žádné okolnosti, které by nasvědčovaly tomu, že pro ochranu veřejného zájmu je zcela nezbytné, aby žalobkyně urychleně opustila území České republiky. Soud v tomto kontextu zároveň podotýká, že podle § 73 odst. 5 s. ř. s. může soud

usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly. Poukáže-li tedy žalovaný na takové okolnosti následně, může soud toto usnesení, jímž byl žalobě přiznán odkladný účinek, zrušit.

11. S ohledem na shora uvedené soud přiznal žalobě odkladný účinek.
12. Výrokem II. tohoto usnesení soud žalobkyni zároveň uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli (žalobkyni) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku poté byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
13. Soudní poplatek je žalobkyně povinna uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: 3703-3024411/0710, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: 4249000425.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 12. března 2025

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce